

VORA VORA

Martín Quintero

“Em vaig emportar els diners perquè tinc dos préstecs personals i tres criatures i no arribo a final de mes.” Ensorrat i penedit, Martín Quintero balbotejava entre llàgrimes la seva pena als periodistes que l’esperaven a la porta del jutjat número 5 d’Eivissa, instants abans de declarar davant de la magistrada. Era el passat 30 de desembre al matí i Martín Quintero —de 33 anys i amb tres fills de dos mesos i quatre i sis anys— confessava haver robat quatre talons a l’empresa on treballava —4.650 euros— i reconeixia que havia estat una “ximpleria”. “M’he gastat els diners per afrontar pagaments i per comprar regals als nens.” Una societat cruel, aquesta, en unes dates en què qualsevol drama s’accentua: “Només desitjo que m’entengui la meua família, amb això en tinc prou; vull que això passi com abans millor, [...] i demano perdó a les persones a qui hagi pogut fer mal.” El seu sogre va reposar la quantitat i l’acusat va quedar en llibertat el mateix 30 de desembre, però evidentment va ser expulsat de l’empresa aquella mateixa tarda. La qüestió és que tot això s’ha publicat perquè l’empresa on treballava Martín Quintero és el PSOE d’Eivissa i perquè ell era regidor socialista a Santa Eulària. És cert que el delicte té unes conseqüències, però també ho és que no totes les empreses es presenten com un “instrument al servei de les persones” ni tenen entre els seus principis la solidaritat perquè tothom “tengui garantides les seves necessitats”. Així i tot, el partit va triar estigmatitzar-lo: “Això no ens ha d’afectar políticament; podríem haver-ho amagat, però s’ha denunciat i el culpable ha de pagar.”

Joan Mari
joan_mari@hotmail.com

La crònica

Absorció d’Unió Valenciana i reorganització del Consell mallorquí

Dilluns, 26 de gener

Es consuma l’absorció d’Unió Valenciana. En una conferència de precampanya a València, Eduardo Zaplana, cap de llista del PP per la circumscripció de València, assegura que “les portes [del partit] estan obertes”, una oferta implícita perquè Unió Valenciana s’integre al partit que encapçala. Un dia després, el partit regionalista, a hores d’ara en situació de fallida, decideix d’acceptar l’oferta del PP d’incorporar l’expresident de la formació, José María Chiquillo, a la llista al Senat. Els dos sectors crítics, el dels fonamentalistes i el que s’autoanomena nacionalista i progressista, estan, a la pràctica, fora del partit. Els primers demanen l’abstenció, mentre que els segons preparen un acord per al 2007 amb el Bloc. Desapareix, d’aquesta manera, i a la pràctica, un partit que va arribar a obtenir més d’un 10% dels vots al País Valencià i que Zaplana, amb la inestimable ajuda de Rafael Blasco, ha destrossat.

Els projectes per al territori. Passa desapercibuda la presentació de disset mesures per ordenar el territori per part del conseller català de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal. Entre algunes de molt generals, com la redacció d’un pla de carreteres, un pla d’infraestructures ferroviàries o un pla de mesures per protegir el litoral i preservar el paisatge, n’hi ha de més concretes, com la supressió de 178 punts negres de la xarxa viària catalana amb pressupost de la Generalitat de Catalunya. El túnel de Bracons, una de les iniciatives més polèmiques de l’anterior Govern, s’ha inclòs dins d’una de les mesures titulada “Revisió d’aquells projectes amb un consens social insuficient”.

Dijous, 29 de gener

Hinojosa, destituït. El director de Teatres de la Generalitat, l’organisme que gestiona els teatres públics valencians, és destituït fulminantment pel conseller

de Cultura, Esteban González Pons. L’actor, director i gestor teatral Joaquín Hinojosa, que havia accedit al càrrec a la fi del passat mes de setembre, havia fet unes declaracions el passat mes de novembre a la revista de l’Associació d’Actors i Actrius Professionals Valencians (AAPV), *Equilibrà*, on qualificava els valencians de “patètics quan veus els seus interessos, gustos, aficions i impulsos col·lectius”. A més, Hinojosa criticava durament la professió teatral i la titllava de “mediocre i rancorosa”. La flama de la polèmica, però, l’encén el diari *Levante-EMV* en reproduir les declaracions d’Hinojosa. Les reaccions a la destitució —i també a les declaracions— són dures, tant des de la professió com des dels representants polítics.

Els noms que sonen per a la substitució són el del director del Teatre Micalet, Joan Peris, o del dramaturg i traductor Juan Vicente Martínez Luciano. De moment, però, l’únic que ha quedat clar en tota aquesta polèmica és que les diferències entre el conseller González Pons i la secretària autonòmica de Cultura, Consuelo Ciscar, s’han agreujat. De fet, el nomenament de Joaquín Hinojosa va ser una proposta personal de Ciscar.

Munar reorganitza el Consell. La presidenta del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar, fa pública la reorganització de càrrecs en l’organigrama del Govern balear. Josep Lliteres és nomenat director de Relacions Institucionals, un càrrec al qual es dona ara especial relleu. Lliteres és, també, el candidat d’UM a les generals i va ser un dels redactors principals de la ponència política oficialista en el congrés d’UM del passat desembre. Tots els crítics a l’oficialitat han desaparegut de l’organigrama del Consell.

Concertació rectificada. El conseller d’Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Josep Bargalló, anuncia que l’escola concertada —l’escola privada que rep ajudes públiques— no rebrà els

Dalt, imatge d'una interpretació de l'actor i director Joaquín Hinojosa, destituït del càrrec de director de Teatres de la Generalitat Valenciana la setmana passada per unes intempestives declaracions.

A sota, el nou conseller català d'Ensenyament, Josep Bargalló, que ha tirat enrere la decisió de l'anterior Govern de subvencionar l'ensenyament privat infantil mitjançant la concertació.

34,8 milions d'euros que li havia promès l'anterior Govern de CiU per finançar les aules de P-4 (per a nens de quatre anys) el proper curs. Bargalló considera prioritari eradicar les aules provisionals i les aules saturades de la xarxa pública abans de subvencionar els centres privats.

Els grups d'esquerra han assenyalat moltes vegades que la concertació en els nivells d'ensenyament infantil no obligatori afavoreix després la continuïtat dels alumnes en aquests centres, engreixa els arguments a favor de la concertació i falseja la percepció sobre les necessitats reals de la xarxa pública. Que són moltes.

Municipi de cacera humana. Amnistia Internacional, Greenpeace i Intermón Oxfam denuncien que algunes empreses espanyoles exporten armes –concretament obusos– com si fossin municions de cacera. D'aquesta manera, l'arma-

ment pot evitar controls i arribar a països en conflicte com Ghana, Guinea Conakry, Senegal o Angola.

Divendres, 30 de gener

S'inaugura el Museu es Baluard. El Museu es Baluard, situat en un baluard o bastió de l'antiga muralla de Palma que s'obre a la badia, s'inaugura després de set anys de camí. L'impulsor n'és l'editor Pere A. Serra (Grup Serra), que aconseguí l'acord de les principals institucions (Govern, Consell de Mallorca i Ajuntament) perquè fessin un consorci que permetés la concreció del seu somni: un museu al qual cedir part de la seva important col·lecció d'art. En el moment del tancament d'aquesta revista estava previst que més de 1.000 persones, entre les quals les autoritats balears, altres de fora i els reis espanyols, havien d'assistir a la inauguració del divendres a la nit.

Adéu, Fabra

Al marge de les resolucions judicials que en el seu dia es produeixen, i fins i tot dels suports partidaris que reba en aquests moments, el fet és que el totpoderós Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló, s'ha convertit en una pedra lligada al coll del PP. No solament resulta demolidor el protagonisme diari que s'atorga a aquest polític en la crònica de tribunals, sinó que els càrrecs que se li imputen –especialment el tràfic d'influències– són massa versemblants. I encara és pitjor: s'estén l'opinió que aquesta història no ha fet més que començar. El denunciador i promotor d'aquest escàndol ja ha amenaçat de destapar algunes altres martingales, i la *vox populi* no s'inhibeix d'escampar sospites més relacionades amb els dormitoris que amb les finances.

En tot cas, tant per la seua perversitat legal com per la inoportunitat electoral, aquest episodi comporta la liquidació política de l'esmentat prohóm, víctima del propi poder i de la concepció mercantilista que en té. I la cosa més fotuda és que el seu balanç com a home públic dóna un saldo positiu per a les gents de la Plana. Però oblidà l'ètica i el codi ètic del seu partit, que, com ara es recorda, castiga els qui aprofiten els càrrecs en benefici propi o aliè.

Per desgràcia per al dirigent corporatiu i president del PP castellonenc, no ha desmentit els fets que li imputen amb arguments convincents. Fins i tot augmenten els indicis de les seues presumptes mediacions lucratives. Això explica la soledat política en què es va quedant el líder popular caigut. Avui els seus ja busquen excuses per no comparèixer públicament al seu costat. Demà no es posaran al telèfon. Estem en vespres d'entonar el rèquiem per un llinatge polític, secular i caciquista.

J. J. Pérez Benlloch

